

JAVNA TRIBUNA

GLASILO SZDL OBČINE LJUBLJANA ŠIŠKA

Leta 1975 je glasilo prejelo srebrno priznanje Osvobodilne fronte, leta 1985 pa bronasto plaketo občine Ljubljana Šiška • Izhaja mesečno v nakladi 32.000 izvodov • brezplačno.

IZ VSEBINE

	str.
● Blagovni center v Medvodah BO	4
● Milan Dekleva — lavreat Prešernovega sklada	5
● Kulturni praznik v Vodnikovi domačiji — tudi DPO dobrodošle	5



Volitve — rdeča luč za SZDL

Na občinski kandidacijski konferenci smo se opredelili do možnih kandidatov za člana predsedstva SFRJ iz SRS. Največ glasov sta dobila Marko Bulc in Janez Drnovšek.

Glede izrekovanja do možnih kandidatov, presenečenja ni bilo kajti oba sta dobila podporo tudi v temeljnih sredinah, krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela. Vendar so bili marsikje presenečeni nad seznamom kandidatov saj „svojih“ kandidatov, ki so jih predlagali v prvem krogu niso poznali. Le ti, v jugoslovanskem prostoru znanih osebnosti, ki bi gotovo še bolj ustrezali vsem merilom dogovorjenim za člana predsedstva SFRJ, niso privolili v te volilne igrice. Zato ni nič čudnega, če je predsedstvo KK SZDL Na jami sklenilo, da temeljne kandidacijske konference ne bodo sklicali saj so ugotovili, da so tudi letošnje volitve farsa od začetka do konca. Če se, denimo, spomnimo lanskoletnega glasovanja na temeljnih kandidacijskih konferencah, ko smo v Šiški podpirali ene kandidate, na republiški pa je bil izglasovan povsem drug; se nam to lahko zgodi tudi tokrat, je ob tem bojkotu rekel Vlado Šlamberger, predsednik KK SZDL Na jami in zato predlagal, da kljub udeležbi na temeljnih kandidacijskih konferencah ne podprejo predlagane kandidate, ampak pustijo odločanje ljudem na splošnem glasovanju ali skupščinskih volitvah. Takšnemu bojkotu so se delegati uprli kajti menili so, da je veljavno zakonodajno, kakršnakoli že je, vendarle treba spoštovati. Gotovo pa je, da takšna poteza krajevne skupnosti Na jami pomeni rdečo luč za SZDL.

Torej spremembe volilnega zakona in volilnega pravilnika SZDL in ZSS so nujne, če hočemo zagotoviti zares demokratske in neposredne volitve.

SZDL se mora spremeniti — ali je ne bo

Na dnevnem redu občinske kandidacijske konference oziroma na zatožni klopi se je znašla tudi SZDL. Napočil je namreč čas, ko tudi ta najbolj množična organizacija mora vedeti kaj hoče, ker takšna kot je zdaj ne more več živeti naprej. Predolgo časa smo samo govorili, da je SZDL odprta za vse pobude, ideje, predloge itd., premalo pa storili, da bi zaščitili te posamezne bliske, ki so se potem zgubili v sivem povprečju in zamegljeni stvarnosti. Zdaj je čas za dejanja. SZDL bo privlačna za pluralnost, drugačnost, alternativnost samo toliko, kolikor bodo nosilci takšnih projektov čutili, da so enakopravni, da so zaščiteni kot manjšina in sigurni, da bodo skupaj z drugimi ali pa sami preko družbene vloge, ki jo bo SZDL imela, pripeljali svoje zamisli v presojo in odločanje v institucije pravne države. V nasprotnem se bodo krepile težnje strankarskega načina tekmovanja idej in predlogov in izven družbenega prostora, ki ga zagotavlja SZDL. Gre za SZDL, ki bo dejansko odprta za vse ljudi, njihove ideje in predloge, ki se ne bodo zgubljali v neidentificirani množici. Zato SZDL potrebuje tak program, do katerega bi se član lahko opredeljeval s svojim pristopom ali izstopom. Sedanji položaj, ko smo člani kar vsi ljudje, omejitve so le rojstvo in smrt, ki kot posamezniki v organizaciji obstajamo abstraktno, brezosebno — torej SZDL se mora spremeniti — ali je ne bo. To je le nekaj misli iz teze, ki jih je za razpravo o prenovi SZDL pripravil Vuksin Lutovac, izhajajoč iz izkušenj oziroma delovnja v krajevni in občinski organizaciji. Tako poznavajoč razmere so teze gotovo zelo dobra podlaga za

poglobljene razprave o njeni vlogi in mestu na vseh ravneh.

Ob tem ne gre prezreti, da smo se končno zbudili, tam kjer se kroji življenje in nismo čakali na direktive od zgoraj, kot radi rečemo, kajti le te so nas, zaradi nepoznavanja temeljnih sredin, pogosto pripeljale v slepo ulico.

V. V.

DAN KOMUNISTA V ŠIŠKI

Politično-kulturni dogodek

Plaz novih družbenih gibanj in združenj je vnesel v slovenski in jugoslovanski prostor nemir, kajti v ustaljeno družbeno hierarhijo in ritem so vstopile alternative, demokratične zveze s strankarskim prizvokom. In kaj to pomeni za Zvezo komunistov, organizacijo, ki je še do včeraj kot edina zveličavna krojila naše življenje in mišljenje. Na pluralni sceni se bo nenavajena morala spopasti z drugimi silami, s konkurenco. Za svoje ideje se bo morala bojevati, a le s programom v praksi potrjenim. Za uveljavitev le-teh je nujno javno delovanje. Od tod tudi zamisli o DNEVU KOMUNISTA, ki sta ga Občinska konferenca ZKS Ljubljana-Šiška v dogovoru z glasilom KOMUNIST pestro in kakovostno izpeljala. Najprej so 4.2. odprli razstavo „KOMUNIST 1926-1989“ v Kulturnem domu SVOBODA v Medvodah. V zimskem vrtu Hotela ILIRIJA so pripravili okroglo mizo na temo „PRENOVA ZK, INFORMIRANJE KOMUNIST“, katere so se udeležili Slavko GERIČ, glavni urednik slovenske izdaje glasila „Komunist“, Lenart ŠETINC, izvršni sekretar za informiranje pri CK ZKS, Andrej PENGOV-BITENC, z Mestne konference ZKS, uredniki in novinarji najrazličnejših glasil ter drugi gosti.

— V SLOVENIJA AVTU katere okrogle mize se je udeležila tudi Sonja LOKAR s Centralnega komiteja ZKS, so spregovorili o organiziranosti Zveze komunistov — njenih radikalnih spremembah.

— „KDO BO REFORMI MERO JEMAL?“ — odgovore na to vprašanje so iskali delavci ISKRE Elektrozveze skupaj z dr. Cirilom RIBIČIČEM, Živkom PREGLOM in drugimi na javni tribuni v tej delovni organizaciji.

— „DAN KOMUNISTA“ so sklenili s kulturnima dogodkoma, v osrednji knjižnici v Šiški, so pripravili srečanje s slovenskimi pesniki in pisatelji, v Domu SVOBODE v Sentvidu pa je v večernih urah nastopila skupina COCKTEIL-KABARET, TOP-HIT GAME — Podjetje za proizvodnjo fikcije.

Več o DNEVU KOMUNISTA na 3. strani.

Časopisni svet o Javni tribuni

Pred kratkim se je v prostorih Skupščine občine Ljubljana Šiška sestel časopisni svet občinskega glasila Javna tribuna. Njeni člani so se na razpravo lahko dobro pripravili, saj so imeli pred seboj 18 strani zajetno gradivo oz. temeljito analizo uresničevanja vsebinske zasnove Javne tribune v letih 1987/88. Člani so ocenili, da je gradivo zelo dobra podlaga, a ne le za našo usmeritev ampak tudi za razprave o nadaljnji usodi občinskih glasil, kajti na mestni ravni se zaradi finančnih težav ljubljanskega Dnevnika vse glasneje pogovarjajo o ukinitvi le-teh.

Izhajajoč iz vsebinske zasnove so si člani bili edini, da se program, ki smo si ga začrtali na začetku leta 1987 uresničujemo. Najpomembnejše je, so rekli, da smo presegli poročevalsko forumski način pisanja. Prispevki, ki se zrcalijo v najrazličnejših novinarskih zvrsteh so poznavalski in poglobljeni, zajedajo v vsakdanje življenje in delo občanov, vpeti so v dogajanja v družbi in po-

vezovanju v širši prostor. Vsebinska zasnova je torej takšna, da omogoča poglobljeno in dobro informiranje občanov in delovnih ljudi v vsem kar se dogaja in kar se načrtuje v širši družbenopolitični skupnosti.

Čeprav gradiva in idej ne manjka, pa marsikdaj ni lahko selekcionirati aktualnost informacij, sa je JT mesečnik z dvanajstimi številkami letno, ki izhaja na osemih straneh v 33 tisoč izvodih.

Zato je bilo v razpravi slišati, da bi moralo to glasilo izhajati vsakih 14 dni. Zaradi pomanjkanja denarja za tiskanje je to seveda težko izvesti — vendar narava dela družbenopolitičnih skupnosti zahteva javnost dela. In v tem pluralnem prostoru potrebujemo vse več medijev. Da ljudje zares potrebujejo informacijo potrjujejo tudi številna pisma in članki občanov, v katerih nas opozarjajo na dogajanje v ožjem okolju in družbi nasploh in prosijo, da širši javnosti posreduje-

mo njihova dognanja, probleme, želje in hotenja.

In čeprav neke posebne strokovne utemeljene ocene ni, velja izpostaviti še zaključke analize slovensko javno mnenje, ki bralnost občinskih glasil uvršča izjemno visoko, kot tudi ocene naše ankete, ki smo jo izvedli lani potrjujejo, da je Javna tribuna aktualno in kvalitetno berilo, ki bi ga veljalo seveda še dograjevati.

Zato ne gre več razmišljati o ukinitvah tovrstnih glasil ampak se je treba pogovarjati o vsebini le-teh. K pisanju pa pritegniti še več zunanjih sodelavcev, zlasti novinarjev iz organizacij združenega dela. Torej v danih kadrovskih in materialnih razmerah, ki niso in ne dopuščajo razvoja pogumnejših razvojnih potez, pomeni, da v prihodnje ne kaže v ničemer omejevati sedanjega koncepta izhajanja glasil, če hočemo uspešno opravljati vlogo osrednjega informatorja v naši občini.

Urejanje prostora — naša neurejena vsakdanjost

9. februarja je OK SZDL Ljubljana-Šiška organizirala problemsko konferenco, ki naj bi kritično ocenila, zakaj se v družbeni praksi neuspešno uresničujejo sklepi konference iz aprila 1987, o uresničevanju družbenega plana občine z vidika urejanja prostora.

Z namenom, da bi bila konferenca strokovno čim bolj pripravljena, so bili vabljeni SIS-i, strokovne službe, kot tudi upravni in drugi organi, da poročajo o uresničevanju sklepov. Pozvane so bile tudi krajevne skupnosti, da opozorijo še zlasti na tiste probleme, na katerih reševanje opozarjajo že skozi daljše obdobje, žal pa se stvari le počasi rešujejo.

Pričakovali smo, da bo tako zanimiva tema, ki zadeva vsakega občana in organizacijo naše komune, na konferenco „pripeljala“ vse delegate in mnoge vabljene goste. Žal z udeležbo ne moremo biti povsem zadovoljni. Morda gre razlog iskati tudi v tem, da mnogi več niso pričrpani v to, da bo tudi odločna beseda občinske konference SZDL dejansko prispevala k bistvenim premikom na teh področjih.

Tisti, ki so se konference udeležili, niso izbirali besed, ne le glede

ocenjevanja stanja, temveč so s pristom pokazali tudi na „krivice“ za stanje in dali konkretne predloge, kako probleme reševati. Ocena vseh je bila, da ni sprejemljiva teza organov in organizacij, ki skušajo nezadovoljivo uresničevanje sklepov opravičevati predvsem z objektivnimi razlogi, bodisi z neustrezno zakonodajo oz. samoupravno regulativo oz. ravnanjem posameznih institucij. Pričakovali smo več samokritičnosti tistih, ki so bili zadržani za uresničevanje posameznih nalog in ki so na problemski konferenci 7. aprila 1987 tudi pristali na to, da je treba naloge opraviti v razumnem roku. Mnogi roki so pretekli, stanje pa se v marsikaterem okolju ni nič spremenilo, ne glede na to, ali gre za probleme s področja stanovanjskega gospodarstva ali komunalne problematike. Tako smo se lahko ponovno soočili s problemi nesolidne oz. nekvadratne stanovanjske izgradnje, prenove podstrešnih stanovanj oz. „Stare Šiške“, monopolnega obnašanja posameznih izvajalcev, premajhnega razumevanja za reševanje kričečih komunalnih problemov v posameznih soseskah in KS, ki ponekod povzročajo že politične probleme in nezaupanje krajanov v sposobnost te družbe oz. njenih institucij za učinkovito reševanje problemov. Še zlasti predstavniki oz. delegati krajevnih skupnosti so s številnimi konkretnimi problemi osvetlili to nerazpoloženje in poudarili, da ni mogoče pristajati na tezo, da ni bilo mogoče nič storiti le za to, ker ni dovolj denarja.

Nasprotno, krajanje se zavedajo težavnega položaja, omejenih materialnih možnosti, pa tudi tega, da se z razpoložljivimi sredstvi vedno ne ravna gospodarno. Treba je določiti prioritete, ko pa se zanje dogovorimo, je treba dogovore spoštovati. Zato so terjali ne le odgovornost posameznih delavcev, temveč tudi

odgovornost vodilnih v organih in izvajalskih organizacijah, ki dopuščajo nepravilno in nesolidno delo. Treba je pometati pred konkretnim pragom, neodvisno od tega, za katero raven gre in za koga gre. Zato so terjali, da občinska konferenca vztraja pri uresničevanju konkretne odgovornosti.

Razprava je jasno pokazala, da bi marsikateri problem že zdavnaj lahko rešili, če bi bilo tesnejše sodelovanje med mestnimi in občinskimi organi in organizacijami, kot tudi večji posluš za pripombe in predloge krajanov oz. prizadetih delovnih okolij. Nesprejemljivo je, da pogosto ni pravočasnih povratnih informacij in odgovorov na posamezne pobude in predloge, zato bi morale tudi delegatske skupščine temu problemu posvetiti posebno pozornost ob obravnavi poročil o delu teh organov.

Niso dovolj le opozorila, opetovana, o neustrezni zakonodaji oz. samoupravni regulativi, za katero se mnogi skrivajo. Tisti, ki na to opozarjajo, bodo morali konkretno povedati, katera rešitev je cokla hitrejšemu razvoju oz. učinkovitejšemu reševanju, delegati pa bodo morali preko delegatskih potl skupščinskim organom predlagati spremembe in dopolnitve predpisov. Koga lahko še prepričamo, da so nekaten problem odprti že več kot 10 let zaradi neustrezne zakonodaje?

Čeprav je bila v razpravi še zlasti prisotna komunalna problematika, pa moramo resnici na ljubo povedati, da so bili razpravljalci zaskrbljeni tudi za prihodnost kmetijskih zemljišč, zdravega in lepega okolja, dobrega zraka in tako dalje, torej za vse tisto, kar naj prispeva k kvaliteti življenja.

Na podlagi razprave bodo v najkrajšem času tudi šišenski javnosti posredovana stališča, ki naj bi v prihodnje doživela boljše usodo, kot so jih sklepi iz leta 1987. Odgovornost za to pa ne more nositi le OK SZDL, ki je bila ponovno pobudnik problemske konference, temveč tudi organi in organizacije, tako na ravni občine, kot tudi mesta, pa tudi mi krajanje in delavci, ki bi morali biti bolj uporni pri uresničevanju odgovornosti.

Anka Tomižek